

[Villumsen.]

om 47,2 Mill. Kr. til Sygeforsikringen, 9,9 Mill. Kr. til Invalideforsikringen og 34,5 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsforsikringen, i alt 91,6 Mill. Kr., hvortil maa lægges det Bidrag, de forsikrede udreder derudover gennem Skatter, ikke mindst de indirekte Afgifter. Disse Tal viser, at alle i vort Samfund, ogsaa de saakaldte nydende, betaler deres rundelige Del af de sociale Udgifter. Fra Venstres Side giver man det Udseende af, at der her er Tale om en stor Forøgelse af de uproduktive Udgifter, og at det er en Følge af en forfejlet Erhvervs-politik. De Herrer taler, som om der ikke var Tale om Arbejdsløshed i de Perioder, da det ærede Venstreparti havde den politiske Magt her i Landet. Selv om det nu snart er længe siden, dette Parti har grebet om Regeringens Tøjler, er det alligevel værd at gøre opmærksom paa, at Venstre ogsaa har haft Magten i Perioder, da der var Krise og Arbejdsløshed. I 1921 havde vi en Arbejdsløshedsprocent lig den, vi havde i 1935, nemlig paa 19,7, og med 16 450 000 tabte Arbejdsdage. Der er vel ingen, der vil bestride, at den økonomiske Politik, som nu føres Verden over, har mangedoblet Beskæftigelsesvanskelighederne, og alligevel er det lykkedes for den nuværende Regering at nedbringe Arbejdsløshedsprocenten fra 28,8 i 1933 til 19,7 i 1935, og det paa et Tidspunkt, da Landbruget har stødt Arbejdsstyrke fra sig som i ingen tidligere Perioder. Dertil kommer efter min Mening det væsentlige, nemlig at det ærede Venstreparti skylder os Beviset for, at den økonomiske Politik, man fra den Side foregøjer, muligt bedre end vor Politik var i Stand til at nedbringe Arbejdsløsheden. Selv om det virkelig var muligt at øge Udførselen af Landbrugsprodukter, taler alt for, at det vilde blive til lave Priser og ikke vilde afgive Basis for øget Beskæftigelse i Landbruget, om ogsaa det ærede Medlem Hr. Kyed har Ret i sin Paastand om, at Merudførsel, Merproduktion af Landbrugsvarer giver tre Gange saa megen Beskæftigelse som Merproduktion inden for Industrien. En Merudførsel vil kun bevirke øget Indførsel af Færdigvarer og større Arbejdsløshed i Industrien.

Venstres Modstand mod 60 Aars Grænsen savner i alle Henseender saglig Begrundelse. Baade Det frie Folkeparti og Venstre ønsker en Ventil, saaledes at 65 Aars Grænsen igen blev gældende, naar Beskæftigelsen bedredes. Det er ganske unødvendigt med en saadan Ventil, thi i saa Fald

vil rent automatisk færre søge Aldersrente ved det fyldte 60de Aar.

Det ærede kommunistiske Medlem Hr. Alfred Jensen fandt det rimeligt, at det blev de gamle, der, naar 60 Aars Grænsen blev gennemført, blev puffet ud af Produktionen. Jeg vil advare mod alt for stærkt at gøre den Opfattelse gældende, idet jeg tror at turde sige, at det inden for Regeringspartierne ikke er Meningen, at nogen skal puffes ud af Produktionen. Vi haaber ikke, der skal blive Tale om et saadant ekstraordinært Pres, vi lægger kun an paa de 60-aarige, som ikke er i Stand til at opnaa Beskæftigelse. De af Kommunisterne foreslaede Ændringer i Satserne vil forøge Udgifterne til Aldersrente meget betydeligt. Det maa siges at blive en saa stor Mundfuld, at der skal lidt længere Tid til at fordeje den end den Eftermiddag, vi har ofret paa Folkeforsikringsloven. Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at mit Parti har Sympati for Ændringer i Fradragsreglerne for Indvaliderentnydere, saaledes som Socialministeren heroppefra har udtalt det, men der maa alligevel, synes jeg, være Betæneligheder ved at foretage samme Skridt, hvad angaar Aldersrentenydere.

Søren P. Larsen: De Bemærkninger, der har været fremsat, siden jeg havde Ordet, giver mig ikke Anledning til ret mange Betragtninger. Den højtærede Socialminister var inde paa forskellige Spørgsmaal og nævnte ogsaa Tallet 30 000 som Tallet paa de nye Aldersrentenydere, der vilde komme til, hvis 60 Aars Grænsen blev gennemført. Derfra skulde man saa trække de ca. 8 300 mellem 60 og 65 Aar, som for Øjeblikket har Aldersrente, og herigennem mente Ministeren, at der kunde spares ca. 3 Mill. Kr. for Kommunerne i Kommunehjælp. Med andre Ord, den højtærede Socialminister var ret fast i Troen paa sine Tals Rigtighed og paa de Beregninger, der udgiftsmæssigt set er opstillet. Det er jo kun rimeligt, at den, der har fremskaffet Materialet, i alt Fald ogsaa har Troen paa det. Men ser jeg saa, hvorledes det ærede Medlem Hr. Nøhr som Ordfører for Det radikale Venstre udtrykte sig, da han kom ind paa Omtalen af disse Tal, maa jeg jo beundre den store Varsomhed, hvormed den radikale Ordfører listede om her. Det var ikke sikkert, at det lige netop blev de Tal, sagde det ærede Medlem. Ministeren maa jo kunne forstaa, at naar Troen er stærk hos ham selv, saa skulde den jo gerne forplante sig over det ærede Medlem Hr. Villumsen til det ærede